

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Augustus' 17-dikén, 1832.

B é t s.

Ó Ts. K. Felsőge méltóztatott Jul. 8-kán költ kegyelmes Királyi végzésében Mélt. és Fő Tisztelendő Trsztyánszky Imre Urat Pétsi Kánonokot és a' N. Msgú Magyar Kir. hétszemélyes Fő Törvényszéknek Tábla Bíróját Pharosi Tit. Püspökké kinevezni.

Ó Ts. K. Felsőge méltóztatott Jul. 29-kén költ Kir. végzése által Méltóságos és Főtisztelendő Lonovics József Urat a' Méltos. Királyi Tábla Praelatusát Monostori Sz. Mária Titt. Apát-ságával, Vámos Györkhöz közel, kegyelmesen megajándékozni.

Ó Ts. K. Felsőge méltóztatott Jul. 30-kán költ Kir. végzésében Erdélyországnak Aranyos Szék Megyében a' megüresült Fő Király Bírói hivatalra Felső Szálláspataki Méltos. Mara József Urat az Erdélyi Kir. Törvénytábla valóságos Tanácsosát kegyelmesen kinevezni.

N a g y B r i t a n n i a.

A' felső Háznak Jul. 30-diki Üléseben Lord Goderich az Orosz-Hollandiai adósság Ügyében készített Billnek másodszori olvasását sürgette. Melly elővételvén, Hertzeg Vellington azt kérdezte: Vallyon 1830 December

ólta, midőn tudniillik Belgiumnak Hollandiától való függetlensége eleméretett, tartoztak e' a' Miniszterek fizetni a' szóban lévő adósság fejében? — Nem tagadja ő úgymond jussát az Orosz kívánságának: de más részről az is világos, hogy ezt az utóbb beállott esetet a' Tractatus készítésekor nem lehetett előre látni, — és ennél fogva, a' Minisztereknek törvényesen nem volt jussok arra, hogy a' két Országnek békövetkezett elválása után, még továbbis róvják az adósságot, — hanem ha már egyszer fizettek, a' Parlamenthez kárpótlásért kellett volna folyamodni. Ha Anglia még mindég köteles leszsz fizetgetni, — hát Hollandia nem tartozik e' akkor ugyan azon kötelességet telyesíteni? — Igen bizony, de az a' Fejedelem azt vitatja, hogy a' Tractatus többé ötet nem érdeklí! Azután a' Hertzeg a' Conferentziának bánása módját, mellyel ez Hollandia cránt viseltetik, hozta szóba, és azt önkényesnek, 's igazságtalannak nevezte. Ha Uraságtok „így szól“ a' Belgiumot és Hollandiát illető munkálódások folyamatját megtekintik, kéntelenek lesznek magok is megvallani, hogy a' Hollandiai Király a' nekie nem igen kedvező Tractatusnak aláírására, és elfogadására nem unszoltatik mind az öt Hatalmasságoiktól egy-

formán, hanem leginkább csak kettő közöttül egyik — Anglia. — A többi három, noha óhajtja a Tractatusnak kivitelét, még is néhány pontokat feltartott magának, mellyeket módosítani kíván: ellenben a két másik Hatalmasság erőssen feltette magában, hogy ugyan azon Tractatusnak erejét, minden változtatás nélkül, ha másképpen nem lehet, karddal is eszközölni fogja. Nagyon sajnálom, hogy a mi Cabinetünk legelleneségebb indulatot mutat a Hollandiai Király-eránt. A Tractatus által elhatározott, hogy (a Holl. Király) Canálisain, a hajókázást szabadnak engedje: én azomban ezen tárgy felett való tanácskozások alatt tapasztaltam, 's ha az íróványokat megnézzük, Uraságtok is megfognak győződni a felől, hogy Frantzia Ország, és a Rhénusi Hatalmasságok, nem akarnak Hollandiára egy olyan feltételt tolni, melly annak hasznáival nagyon ellenkezik, egy olyan feltételt, mellynek kivitele igen nehezen fog el-sűlni, és a mellyben sem Frantzia Orzágnak nintshaszná, sem Belgiumnak, — a mennyiben azon Canálisokon, 's az ezekkel öszveköttetésben lévő folyókon hajókázni, a Rhénusi hatalmasságok engedelmek nélkül senkinek sem szabad, a nélkül, hogy valaki a kiszabott vámot megfizesse. Ezenkívül, még többet is kívánnak a Hollandiai Királytól, a mit ő, bár-milly' kemény feltétel legyen is az, vissza nem utasít, így p. o. hogy mondjon le bizonyos Familiái birtokokról, a halászat jussáról, 's a t. Nem hajlandó ugyan, mindent elfogadni, a mivel kínálják, de még is mindenben enged, a mi csak a józan észszel, és Országának függetlenségével nem ellenkezik. Vegyék-fon-tolóra Uraságtok igazán a dólgot, igazságos kívánság e', hogy a jelen Trac-tatusban, mellynek a Hormánnyal általános öszveköttetése van, mintegy vak-tában megegyezzen? Valóban az a Sys-tema, mellyet követünk, nintsen hasz-nára sem Nagy Britannianak, sem Szö-vetségeseinknek. Ugyan nézzünk széj-jel, millyen zavarba hoztuk már eddig is két legrégebb szövetségesünket a fél-szigeten. Tegyük fel, hogy el nem sül az egység, mellyet ki akarunk vinni, — és hogy a Király Antverpiát ált nem adja, — mit tsinálunk? Frantziát küldünk a nyakára? (halljuk! halljuk!) Nem kell engem úgy érteni, mintha én a Frantziával való békességnek, és barátságának ellensége volnék: tudom én, mennyire szükséges legyen az Eu-rópa békességének fentartására, — de én úgy hiszem, hogy csak a mi egy-kori szövetségünknek Frantzia Ország-gal, kell a jelen veszedelmeket tulaj-donítani. Hertzeg Vellingtonnak ezen beszédje mellett sokan fogtak, más-sok ellene voltak: végre Gróf Aber-deen szóllott, és azt mondta, hogy az, melly szerint Anglia az Adósságot O-roosz Orzágnak, nem csak most Bel-giumnak Hollandiától lett elválása után, de még a két Ország között egy ki-ütendő háború esetében is, fizetni akar-ja, bizonyosan casus omisus, és egyszersmind casus omittendus is. Utóljára azon panaszkodik, hogy Hol-landiát csak azért akarják gyengíte-ni, hogy Belgiumot annál inkább ne-veljék. Nem akar ő a Belgiumi Király-ról semmi rosszat sem mondani, de annyit bátran mer állítani, hogy az (a Belg. Király) helyhezttetésénél fogva jobban szít Frantzia Országhoz, mint Angliához: és ebből a szempontból tekintve, megvallja, hogy jobban sze-rette volna a Nemouri Hertzeget Belgium Thronusára ültetni, mint Leopoldot. Erre a Bill minden további

közbenszólás nélkül másodszor is felolvasztatott. —

Az Alsó Házban Aug. 2-kán Bulver Henrik Ur egy Felírást közlött, mellyben a' Király megkérteitlik, hogy Magát a' Német Szövetség f. e. Jun. 28-kán tartott Gyűlése végzéseire nézve közben tégye. Angliának úgymond jussa, és egyszersmind kötelessége is, hogy magát a' német dolgokba beléavassa, kivált midőn ezt nagy áldozat, vagy veszedelem nélkül teheti, ha Frantzia Országgal tart. Lord Palmerston erre azt felelte, hogy noha Angliának szemmel kell tartani, mi történik más Constitutional Országokban, mégis arra nints-jussa, a' mit Bulver Ur a' Kormánytól kérni akar, azért is ő (a' Miniszter) ellene van a' Felírásnak. Csak mikor egy Angliától elesmert Statusnak függetlensége támadatik meg; akkor van annak jussa magát beléavatni, nem pedig a' jelen esetben, midőn több független fejedelmek bizonyos végzésekben megegyeztek, mellyek csak az ő tulajdon Statusaikat érdekelhetik: azt sem kell továbbá elmélnözni, mi szölgáltatott alkalmatosságot ezekre a' határozásokra: több Német Statusokban tudniillik Manifestatiók jöttek a' világ eleibe, mellyeket lehetetlen volt a' Fejedelmeknek hideg vérrel elnézni: ő p. o. csak a' Hambach-i csoportozásokat hozza elő, és azokat a' beszédeket, mellyek ott tartattak. — De ha már kezdenénk is valamit, — ugyan minő fázis alatt írna a' Király a' Német Fejedelmekhez? — Talán mint Hannoverai Király? Az illetlen volna! Vagy mint Angliának Királya? Igaz, hogy a' Király, mint olyan, részese a' Bétsi Szövetségnek, de éppen azért ellene kell neki magát szegezni a' javallatnak, mert ő (Palmerston) nem gondolja, hogy ott eddig valami tör-

tént volna, a' mi majd ezen lépést ha megtétetnék, kimenthetné. Courtenay Ur, a' ki a' Minisztertől előhozott okokat helyeseknek találta, azután egy más tárgyat, melly szinte a' külső Politikát illeti, terjesztett elő: Ez előt, így kezdé beszédjét, a' Kormány mindegy megnyugtatta a' Parlamentet, ha valamely — Angliát is érdeklő — hadi készülétek tétettek. Ezt tette Canning is, midőn 1825-ban a' Frantziák Spanyol Országba bérontottak: De nem történt ez most meg, mikor a' Frantziák az Egyházi Statusokba ütöttek be. — „Frantzia Ország nem Olasz Hatalmasság, mint Ausztria“, ő azért legelőbb is tudni szeretné, minő okokkal támogatják a' Miniszterek annak a' Hatalmasságnak tselekedetét; mellyet ő nyilvánvaló béavatkozásnak, vagy pedig Reformbillennek, mellyet egy idegen Statusnak nyakára akarnak tolni, nevez. — De miért hagyják Frantzia Országra a' tzelbavett változásnak teljesítését. Anglia legalább annak végrehajtásában vehetne részt. Hijába ditsekedtek a' Miniszterek, hogy ők tartották fel a' békességet Európában; ők magokat az Európai béketelenségek között neutrálisoknak lenni állították, és ő el is hiszi, hogy e' részben a' Hajó igazgatóknak utasítások adattattak: de vallyon igazi Neutralitás e' az, midőn Dom Pedro séregének kiszállásakor, már Portugalliában Nagy Britanniai hadihajó áll készen? vagy mikor egy Oberster Britanniai szölgálatban, — Lord Russell Portugalliába kíserte, 's ott Dom Pedroval, ennek főhadiszállásán összebeszélgetett? — Palmerston Ur ekképpen felelt Courtenay Urnak észrevételeire: Mikor a' béneavatkozásról szó volt, akkor mi azt úgy érteltük, hogy a' mi Kormányunknak nem

állik, más Status dolgában, fegyveres kézzel törvényt szabni: és éppen ezen principiumot követte a' Kormány; de a' mellett nem mulasztotta el, a' maga barátságos tanácsát ajánlani. — Ausztriától, és Frantzia Országtól felszólíttatván, csak annyiban — avatta magát a' dologba, a' mennyiben az Egyházi Statusnak békességet akart szerezni, és ebben a' részben csak azt a' vi- seletet követte, mellyetszokott szövetséges Hatalmasság a' másik eránt. Annyit merek állítani, hogy Angliának ebbeli tette Európában a' békességet feltartotta. Jól tudták azt, melly fontos dolog légyen megakadályoztatni, hogy Belgium tsatapiatzá ne vállaljon, valamint azt is, hogy nem tsekélység Frantzia Országgal, a' Neutralitás megtartása zálogául szövetségre lépni. A' mi Portugalliának jelen állapotját illeti, azt egy átaljában tagadnom kell, hogy a' Liszbonánál, és Portónál kikötött hajók, Dom Pedrónak segítségére lettek volna, sőt inkább, oda útasítottak, hogy a' két Testvér dolgában semmi részt se vegyenek, kivéven, ha magát Spanyol Ország is beléavatná. Lord Russel küldött ugyan egy tisztet Dom Pedróhoz, de csak azért, hogy annak (Dom Pedrónak) tudtára adja a' Kormányától kapott rendszabásokat, 's az elküldött tiszt egy levelet is adott által, mellynek foglalalja a' volt, hogy Lord Russel a' Spanyol határok felé készül, hogy a' Spanyol kikötő helyekben tett, vagy teendő intézeteket megvizsgálja. Azomban örömmel jelenthetem, a' Spanyol, és Nagy Britanniai Udvaroknak egyetértéseket, melly szerint ez a' lépés mind a' két részről jóvá hagyattatott. Ezen nyilatkozatás után Bulver Urnak javallata minden szavazás nélkül félre vette-

tett; Courtenay Uréna pedig egy része, elfogadtatott.

Görög Ország Kormányozására nézve egy részről az Angoly, Frantzia, és Orosz, más részről pedig a' Bajor Hatalmasságok, következő Egyességre léptek:

1-ső Articulus: A' Nagy Britanniai, Frantzia, és Orosz Udvarok, meghatalmazva lévén a' Görög Nemzettől, ezennel megkínálják Fridrik Ottót, a' Bajor Királynak második szülött fiát, a' Görög Országi Koronával.

2-dik Art.: A' Bajor Király elfogadja fiának, — mint még novendekkorúnak nevében, és javára, — Görög Orzágnak örökösi Uralkodását, az itt előadandó feltételek alatt:

3-dik Art.: Hogy Bavariai Ottó, — Görög Országi Király nevet viseljen.

4-dik Art.: Görög Ország, — a' Bajor Hertzeg Ottó uralkodása, a' 3 említett Udvarnak pedig garantiája alatt, — az 1850 Febr. 3-kán ugyan csak a' 3 Udvartól alá írt, és mind — Görög Ország, mind a' Porta által elfogadott Protocollum értelmében, — egy Monarchiai, és független Státus légyen.

5-dik Art.: Görög Orzágnak határai, azon alkudozások által vagynak kijegyezve, mellyeket az Anglus, Frantzia, és Orosz Udvarok, 1851-ben Sept. 26 kán a' Portával elkezdtek.

6-dik Art.: Mivel a' három Udvar szándéka a' volt, hogy az 1850 dik Feb. 3-ki Protocollum, mihelyest a' Görög Országi határok felett való alkudozásoknak vége leszsz, és a' — munkálódások minden szövetséges Hatalmasságokkal közöltetnek, — állandó Tractatussá változtassék, tehát ezennel meg-

állapítatik, hogy a Tractatusnak a Görög Országi Király is egy részt vevő tagja legyen.

7-dik Art.: A 3 Udvar mostantól fogva minden befolyását arra fordítja, hogy Ottót, a Bavariai Hertzeget, minden Statusok, és Fejedelmek, kikkel a 5 Udvar öszveköltetésben van, Görög Országi Királynak esmérjék.

8-dik Art.: A Királyi Korona, és méltóság örökös legyen, és Ottónak egyenes lineában származandó, és törvényes maradékaira, az első szülöttségnek jussa szerint szálljon. Abban az esetben, ha Ottó mag nélkül halna el, akkor a Korona Ötsét, ha pedig ez is mag nélkül múlna ki, akkor második ötsét, szinte azon módon, és jussal illesse; de Görög, és Bajor Országának Koronája ugyan azon egy fön, semmi esetre, ne legyen egyesülve.

9-dik Art.: Ottónak, mint Görög Országi Királynak tökéletes korra, arra az időre határoztatik, mellyben életének 20-dik esztendejét elfogja érni, — és így 1855 Junius 1-re.

10-dik Art.: Ottónak a Görög Országi Királynak jussait, míg ez tökéletes korát elérné, egy Igazgatóság fogja kiszolgáltatni, míg ez tökéletes korát elérné, egy Igazgatóság fogja kiszolgáltatni, melly a Bajor Király által kinevezendő 5 Tanátsosból fog állani.

11-dik Art.: Ottó, Baváriában reá szállandó örökségnek tökéletes birtokában megmaradjon; azonkívül a Bajor Király kötelezi magát, hogy Fiát mind addig segíteni fogja, míg Görög Országban a Korona számára bizonyos jövedelem nem határoztatik.

12-dik Art.: Az 1850 Febr. 20-án készült Protocollum végzéseinek fogantatását az Orosz Császár garantírozza: a Nagy Britanniai, és Frantziai

Királyok pedig, az első ugyan a Parlamentet, a második a Kamarákat meg fogják kérni, mellynél fogva őket (a 2 Királyt) ruháznák fel avval a hatalommal, hogy a Görög Országi Király szavára bizonyos summa költsönt, melly mindazáltal 60,000,000 frankot felül ne haladjon, kiszabott feltételek alatt garatírozhassanak.

13-dik Art.: Ha kívül az alkudozásokból, mellyek a Görög Ország határainak kiszabása eránt folyamatban vagynak, hogy a Portának Kárpótlás kérésre igazságos jussa vagyon, — tehát magától értetődik, hogy az a Kárpótlás a költsön veendő pénzből fog kifizettetni.

14-dik Art.: A Bajor Király, Ottó Hertzegnek annyi segedelemmel lend, a mennyi egy 5500 Katonából álló seregnek kiállítására Baváriában szükséges. Ez a Sereg Ottónak, mint Görög Országi Királynak szolgálatjában lévén, a Görög Statustól fog felfegyverkeztetni, és fizettetni, — s mihelyest lehet, a Szövetségeseeknek Görög Országban tanyázó Katonáit fel fogja váltani. Ezen utólsók mindazáltal addig Görög Kormány alatt maradnak, míg az említett sereg meg nem érkezik, azután pedig kénytelenek lesznek Görög Országból egytől egyig ki tákarnodni.

15-dik Art.: A Bajor Király, Ottó Hertzeget bizonyos számú Katona tisztekkel is fogja segíteni, abból a tzebből, hogy ezek által Görög Országban a Nemzeti Katonaság organisáltassék.

16-dik Art.: A jelen Egyességnek aláírása után, mihelyt lehet, a Bajor Király által kinevezendő 5 Tanátsosok vegyék által Görög Országban az Igazgatást, és a Királynak elfogadására tegyék meg a szükséges rendelkezéseket.

17-dik Art.: A 3 Udvar tudósita

ní fogja a' Görög Nemzetet a' felől, hogy köz akarattal, Ottó Hertzeget választották legyen Görög Országi Királynak, és készek az Igazgatást, minden hatalmokban álló segédalamben részesíteni.

18-dik Art.: E' jelen Egyesség jóvá hagyattatik, 's ezen jóváhagyás Londonban 6 hét alatt, vagy ha lehet, még elebb is, kitereltessek. Mellynek bizonyosságául, azt, az illető Meghataimazottak, neveik aláírásokkal, és petsétekkel is megerősítették. Költ Londonban Majus 7-kén 1832. (Aláírás) Palmerston, Talleyrand, Matuszewicz, Lieven, Cetto.

Dr Curtis Irlandiának Catholicus Primása, 92 dik esztendejében, Cholebrában megholt.

T ö r ö k O r s z á g.

Konstántzinápolyból Jul. 25-ről. A' Török Moniteur semmit sem ír a' Syriai háborúról, — a' mi annyival nagyobb nyughatatlanságot szerez, mivel a' múlt héten mindenféle hírek szárnyallottak, mellyek szerint Hussein Basa, és az Egyiptombeliek között Ibrahim Basa vezérlése alatt több ütközetek mentek véghez, még pedig a' Török veszteségével. Azt is hirtelik továbbá, hogy némely Török Osztály seregek magokat az Egyiptombelieknek megadták legyen, és hogy a' Töröknek Desterdánja és Radiaskere egy ütközetben elesett. — Ellenben, más tudósítások szerint, volt ugyan Homs mellett ütközet az Egyiptombeliek, és Medmed Basa rendellen katonái, és egy később érkezett rendes gyalog Regiment között, a' midőn eleinte csak ugyan vissza vonták magokat az utóbbiak, az Egyiptombeliek nagyobb számú és erejű serege elől, de Homsot

még sem veheték be az Egyiptombeliek, a' mint szándékoztak, úgy, hogy ezen erősség a' jelen tudósítást hozó Tábarok elindulásakkor, még a' Törökök kezék alatt volt: a' Tábornak Desterdárja, és Radiaskere sem ütközetben esett el, hanem Syriában ezen esztendő részében uralkodni szokott epemirigyes nyavalya következesében halt meg. A' Portának aggodalma a' Seregnél bekövetkezett eleség hiány miatt, megszűnt, mert értésére esett, hogy a' Dardanelláktól egynehány hajó-élelemmel megrakva, szerentsésen Alexandrettébe érkezett. A' Fő Városból szüntelen küldöznek katonákat Ásiába, és több — eddig Rumiában feküdt Regimentek, ugyantsak Ásia felé már kiindultak.

Jul. 21-kén a' Török Miniszterium, és az Orosz, Nagy Britannia, és Frantzia Udvarok Repraesentánsai között, utolsó Conferentzia tartatott, melly alkalommal, — Görög Ország határainak kiterjesztését, és e' miatt a' Portától áltengedett némely birtokokért fizetendő kárpótlást illető Protocollum mind a' két részről aláíratott. Következendő nap a' 3 Pepraesentánsok, a' Török Miniszteriummal együtt, — Bebekben, Mustafa Behdschet a' Nagy Úrnak Fő Orvosa, 's a' Conferentziának Elölülője által, megvendégeltettek, — azután az illető Iroványok kiterel-tettek, úgy, hogy már most ez a' munka, melly egynehány hónapok óta a' Török Miniszteriumot az Egyiptomi állapottal együtt leginkább foglalatokodtatta, jobbadán bevégeztetett. — Mellynek következesében Stratford Canning Ur a' fő várost nem sokára elhagyja, és Barhám nevű fregattán, Anglia felé evez.

Török Országban az egésség állapotja nem a' legjobb karban van, a'

mennyiben a' Pestis ezen három hónap alatt, melly időben rendszerint uralkodni szokott, a' fő városnak minden rendű lakosai, de leginkább a' Görögök között nagy pusztítást vitt véghez. Azt mondják, hogy Ásiának déli részein is kiűtött, és sokan lesznek áldozatjává.

O r o s z O r s z á g.

A' Orosz Tsászár Jún. 27-kén következendő Ukast küldött a' Főhadikormány Igazgatóhoz, és General Feldmarsallhoz Gróf Sackenhez kihirdetés végett: Minekutánna jónak, és ilendőnek tartom, hogy rendszabásaim, mellyeket a' Zamosci táborban szolgáló személyekre nézve kiadtam, azokra is kiterjedjenek, kik az Orosz Országgal egyben kaptak Lengyel Guberniumban, akármelley rangban hadiszólgátot tesznek, — tehát ezennel parantsolom:

1-ször. Az említett személyek, akár törvénybe idéztettek, akár még csak törvényes vizsgálat alatt légyenek, — minden további vizsgálat alól felszabadíttassanak, — a' Hazájokba, vagy Atyafiaikhoz való visszatérés, nékiek minden akadály nélkül megengedődjék, és Jóságok a' törvényes zár alól feloldóztassék.

2-or A' kik a' Haditörvény Végzéseinek következtetésében akár halálra, akár számkivetésre ítéltettek, — elébbeni polgári jussokat ismét viszszerjék, — zár alá tett vagyonjok vissza adódjék, és szinte nékiek is megengedődjék, hogy hazájokba, vagy Atyafiaikhoz vissza mehessenek.

3-or. Az magától értetődik, hogy ezen kegyelem alól mind azon személyek kivételődnek, kik az 1831-dik esztendő November. elsőjén kiadott Ma-

nifestumom alkalmával, a' fellyebbi két pontban elő adott engedelemtől megfosztattak.

P o r t u g a l l i a.

A' Párisi hírlapok Aug. 3-ról, megírólják a' Jul. 25-kán véghezment ütközetről való híreket. A' tsata Douró folyónak, nem jobb, de bal partjától Ferreirás felé eső síkon történt: Dom Pedro pedig az ütközetben jelen sem vólt, hanem Gróf Villaflor commandérozta a' sereget. Ez ugyan az ellenfélnek Jovas katonái által több ízben vissza verettetett, de utóljára még is győzött, 's Dom Miguel kéntelen vólt visszavonulni: az alatt, míg Dom Pedro, Oportóban szélerányos rendelkezéseket szabott.

Várván várta Londonban minden az újabb tudósítást Dom Pedro kihírelt győzedelmének következtetéséről: a' midőn véletlenül Marquis Palmella, valamely követséggel ezen fővárosba Aug. 6—7 éjtszakáján megjelent, a' ki Oportót Jul. 31-kén hagyta el, 's ide Superb nevű gőzhajón sietett. Ezen alkalommal többféle tudósítások jöttek, mellyekből kiséül, hogy Dom Pedro dolga rossz lábbon áll, a' ki Oportóba szorulván, minden gondját és erejét a' város oltalmazására fordítja. Ezt azonban nagy kiterjedése miatt nehéz lesz az ostrom ellen oltalmazni, 's megtartani.

F r a n t z i a O r s z á g.

A' Moniteur ezt írja: Ohajtvá váratik Aug. 9-ke melly napon a' Belgák Királyának Leopoldnak, Louise Marie Theresia Carolina Isabella Hertzeg Kisaszszonnyal leendő öszvekelése véghez menend. Ez

valóban szerentsés nap az esztendőben: ekkor esküdött a' Frantziák Királya Lajos Fülep is a' Chartára. Európa, ebben a' házasságban új zálogát látja, a' békességnek, és bátorságnak, — valamint ez egy részről betsületére válik Frantzia Országnak, úgy más részről lázzadásunk szerentsés kimenetelének új fényt ad, és a' Királynak, ki azt a' Koronát nem akarta fiának fejére tenni, mellyet most Leopold Király, egy másik gyermekével megoszt. — A' Belgák Királya Aug. 5-kén fog Brüsseltől kiindulni, Valenciennesben ebédel, és Cambrayban hál: innen ismét Aug. 6-kán elindul, Quentinen keresztül megy, és Compiègneben ebédel. A' Király Követői 8 Udvari személyekből, és 14 tselédből fognak állani.

Chateaubriand Ur, kinek egy költött levelét az Anglus Globe liadott, ezt írja a' Nationálnak: Páris Aug. 3-kán. Edes Ur! Én nem írtam a' Globe által közönségessé tett levelet: Annyi igaz, hogy olyan formát, szóval mondtam, a' mit az említett Ujság pennámba adott. Azt nevezetesen mondtam, — hogy legszomorúabb, a' mi IV-dik Henrik unokaleányán (Berry Hertz.) történhetne, a' volna, ha megfogattatnék, törvénybe idéztetnék, ott büntetésre ítéltetnék, és még is azután kegyelmet nyerne. Én nem esmerek nagyobb megsértést, a' Megkegyelmezésnél. Mikor még a' számküzdött Hertzegné Olasz Országban tartózkodott, vóltszerentsém néki egy hosszú levelet írni, de azt meg nem kap-

ta. Egyéberánt, én nem pendülök egy híron azokkal, a' kik, ha valami szándékjok nem kívánságok szerént sült el, nyúl szívűen így mentik magokat: „azt előre tudtam“! Én a' szerentséllent el nem hagyom, 's bátorságát mindég tudádom. Berry Hertzegnének rossz, — nagyon rossz tanátsot adtak: de ő Massától látta Elba szigetjét: — nagy vólt a' kísértet, mellybe esett, — kínos az emlékezet, melly lelkét elfogalta. Mint ama nagy foglya Európának, Elbából, úgy lépett ki a' Hertzegné számkivetéséből, — tsakhogy amaz, ditsősséggel felfegyverkezve, — ez tsupán szenvedéseitől támogatatva: amaz, hogy a' Koronát ismét önn fejére tegye, — ez, hogy a' Koronát fija számára nyerje meg. Mind a' kettő megtalaltatott, vagy talán magok tsalták meg magokat, — de a' száz napok el nemenyésznek. Chateaubriand.

Párisban Aug. 3-kán 50-tzan haltak meg Cholerában.

A' Királyi Bibliothecából ezelőtt egynehány hónappal ellopott drágaságoknak egy részét a' tolvajok elolvastották, más részét pedig az elrendelt nyomozás után zsákokba rakták, és úgy a' Szajne vizébe vetették. A' zsákok a' vízben elrothadván, nehéz leszsz a' víz fenekéről minden apróságokat kiszedni. A' ritkább drágaságok közt, mellyekre már eddig reá akadtak, vagyon XII-dik Lajosnak petsényomója. Jul. 30-kán 481 darab pénzt találtak meg a' folyóvízben. Három nappal azután pedig 1248 darab külömbféle nemű kntseket halásztak ki.

(Fél árkus „SOKFÉLE“ XXXI. Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó Márton József, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)